

Вѣстникъ

„Смѣшило“
се смѣе всяка

Съббота.

Редакцията и

Администрацията
се намират въ
Печатницата
на вѣстникъ:„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:

Ив. Дочковъ.

Цѣната на

„Смѣшило“ е:

За пъла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли новиЗа 6 мѣсеси:
От самъ Балкана
5 франка.
Оттатъкъ Балкана
6 лева.

Така и за другите Българи, които сѫ извѣнь отъ нашия синуръ

ВѢСНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

СЛИВЕНЪ, 30-ий Априлъ, 1883.

!??!Що се прави утрѣ?!!

Великденъ, Гергьовденъ, Томина недѣля и всичкитѣ *гюрултии* по тѣзи празници се свършихъ вече! Избирателитѣ и кандидатитѣ за депутати и тѣ се спотаватъ вече като бѣла въ гащи! Хрѣткитѣ на агитаторитѣ искарахъ зайцитѣ изъ колегиитѣ и сега сѫ спокойни. Обѣщаваниетѣ имъ топли хлѣбчета хвањихъ да имъ прѣсѣдатъ и да ги загърлюватъ. Мнозина вече се тюхкатъ, и... Слѣдъ дѣждъ качулка! Колкото за избранитѣ Смѣшило ще се въздържи сега за сега безъ да даде оцѣнителитѣ си гласъ, защото знае, че който бѣрза, той си вързва рѣкѣтѣ и може би като точи ножътѣ си за да дере зайцитѣ дасе и исплесне и да го порѣжи пѣйдѣ и тогава?... Недай, Боже, лошо ще стане; за това той се ограничава съ този въпросъ: *що се прави утрѣ?*

Еее! Всѣкий знае що се прави утрѣ, и не е злѣ да ви го спомни и дѣдо ви Смѣшило. Утрѣ е първий денъ на Май и всѣко сѫщество мажско и женско трѣбва да стане рано въ зори и да иде или да се тѣркаля по зеленитѣ росни трѣви, или пажъ да прѣгрѣща дебелитѣ дървета, ако иска да бѫде здраво и чатаво чакъ до годината. И тѣ трѣбва голѣмо прѣпазване и голѣма осторожностъ въ тѣркалението за да не би иѣкъ или иѣкъ да се оквасятъ и да се върнатъ дома си съ измокрени гащи и риза и да ядатъ отпослѣ свети-върти-пухъ. Освѣнъ това маж-

скитѣ трѣбва да се тѣркалятъ далечь отъ женскитѣ за да не би въ дрезгавината да стане иѣкъ неочекана случка, защото тогава дѣдо ви Смѣшило иѣма да отговоря. Внимавайте проче, зере *хатайлен* всичко става.

Тѣзи пажъ, които ще прѣгрѣщатъ дърветата за да станатъ дебели като тѣхъ, трѣбва да внимаватъ добре за да не би да прѣг҃рижъ иѣкое живо и двоеножно безъ крила сѫщество, защото въ тѣмнината всичко се случава; както се казва, че на първий денъ на Май едно врѣме въ Ц/градъ иѣкоя си г-жа ли, г-ца ли като пришкала да прѣг҃рие под-скоро иѣкое поддебело дърво, а тя безъ да съглѣда прѣг҃рила единъ г-нъ. Видите ли проче що става по свѣтътъ? За това и дѣдо ви Смѣшило отъ страхъ да не стане подобна случка напомня ви да бѫдете под-внимателни.

Колкото за него си той ще каже, че всѣкога е билъ буденъ и остороженъ, та не вѣрва да се измами или да го измамятъ и сега. Та че кой знае?! Него не го е страхъ отъ подобна случка, и отъ друга, която може и да е опасна за него! Него го е страхъ да не би да прѣг҃рие иѣкой избранъ кандидатъ за депутатъ, защото тогава ще се измокри цѣлъ отъ главата до краката. Може този новъ депутатъ, който джавка на аба, да поиска да узнае нуждитъ му, и тогава ще оцапа калцитъ! Ама ще рѣчете: защо? Защото може да го напие и да иска подароцитъ си и тогава дѣдо ви Смѣшило ще се на-

мири па тѣсно, защото ще бѫде нагънѧтъ като отъ куче бѣсно!... И тѣйсе било що било нека е честито на всичкитѣ кандидати новото депутатство! Уррааа нека ни живѣятъ и да се гордѣятъ като прахъ на тѣпанъ!

Слѣдъ това честитеване па кандидатитѣ, дѣдо ви Смѣшило имъ напомня да тръгажтъ, спорѣдъ обѣщанието си, докдѣто е дъ врѣме за да изучатъ нуждитъ на народътъ та да могатъ да си напълнятъ подсъ врѣме и джобътъ! А на маисчите докарва на умъ да се веселятъ невинно и да не ставатъ толкова рано по зори прѣди да се зазори защото може иѣщо да ги парне и изгори.

Какъ се пораждатъ
партиитѣ.

Четѣте *Съединение*, четѣте *Южна България*, четѣте дѣдовата Манчова газета че да цвѣтите бѣли и червени! Борбата на *Съединение* съ *Южна България* е въ най-голѣмата си сила, въ най-голѣмата си буйностъ и распаленостъ! *Съединение* духа огњътъ и пажежава желѣзото на Ист. Рум., *Южна България* го чука и истѣнява, а дѣдо Манчовъ обира стуръта като мисли, че и тя може да се работи. Види се дѣдо Манчовъ да не знае, че стуръта (или както се вика по турски *демиръ боку*) не влиза за въ никаква работа, и че отъ нея не става друго, освѣнъ да се исхвърли па боклука. Дѣдовата Манчова газета толкова струва, колкото стуръта.

Дѣдо ви Смѣшило като неутра-

лен тъй съди за тъзи газети и имъ явява, че пътътъ, по който се тръгнали, не обещава никакво добро, освен едно голъмо и пръголъмо зло за народътъ ни. Тъ също го направили като еластика и всичката иска да го тегли къмъ себе си, и тъ тръбва да знае, че който служи на Бога и на Мамона, той не може да наследи и райтъ и пърълътъ, и нь или райтъ или пърълътъ само. Смъшлю като глъда каква е работата, и какви партии се поддъгатъ не може да се не изсмъе и да не кажи на тъзи свои побратими, че съ тъзи си расправии вмъстсто да пишатъ въжди, тъ вадятъ очи. А бе хай будали и шашки хора, защо подлудяватъ съ своите си подкупничества и продадничества простото население? Защо го цъните и подщърквате противъ властьта? Защо го скампазанявате та послѣ да не върва въ нищо и въ никого? Вървайте ли, че съ това ще спечелите добро за народътъ си?! Ще го развратите, ще го изневърите, ще го докарате до отчаяние, и тогава земите по двѣ крачи въ ръцѣ си и играйте на постница или на кючекъ-хавасъ! Байновци! Пътътъ не е този! Народътъ ще види проклина от послѣ, гдѣто за частни интереси и каприции жъртвувате самиятъ народъ и го правите орудие на гнусните си страсти!

За «Кукуригу» не споминуваме нищо защото той не струва вече нито единъ калпавъ мълхъръ и въ пипкавщината си той не знае дали като кокошка къжници или като пътълъ пъе! Колкото за баба «Марица». Смъшлю не може да си искриви устата и да не каже истината, че тя всяко е стояла на въстниката си висота, и върва, че и за напрѣдъ ще пази онова политическо достоинство, което добавава на единъ истински-политически въстникъ. Че «Кукуригу» я осъжда за непослѣдователност, защото му напомни длъжността, безъ да въсприеме даже да спомене името му, като осквернително за нейното перо, нея малко я е грижа отъ такива ни врѣли ни кипи! Че баба «Марица» (наричавме я баба, защото е най-старийтъ Румелийски въстникъ) се е държала всичката далечъ отъ партизанските духове и е показвала пътътъ на народътъ си, комуто служи, това е фактъ, който мъжко може да се опровергае; обаче, че и тя по нѣкогажъ се е увличала по независимости отъ нея причини или просто по измама, това нещо да каже, че тя не е принесла въ всѣко врѣме и въ всѣко обстоятелство онзи плодъ на народътъ ни, който е смѣтанъ за добъръ.

Слѣдъ тъзи малко думи, Смъшлю напомня на своите си побратими, да се оставятъ отъ тази седна за полемика, защото напразно ище си дрънкатъ збйтъ и напразно ще пълнятъ колоните си. Ако ли не, Смъшлю ще ги зачеси като горчива краставица и посълъ ще играятъ на джиритъ. Да се цѣпи народъ то е само за въ джобъ!

Изъ Смъшловия дневникъ.

— Изъ една колегия ни съобщаватъ, че при многото кандидати едвамъ единъ можалъ да се удостои да сполучи кандидатурата, която му мѣзала като на свиня зъвнецъ. (Б. на См. Може би като на мечка царвули!)

— Единъ адвокатинъ ни пита: като какъ е възможно да се приготви дали турски законникъ да чете, или български? Защото турски не разбиралъ, а Български го нѣмаго? (Б. на См. Негово знание; нѣ пай-добрѣ е да прочете съвѣтниятъ си и съблиchanовскиятъ).

— Казва се, че единъ нашъ събрать се готвялъ да се бори като пехливанинъ съ насъ; за това той се съблѣклъ голъ, намазалъ гръденъ си съ дървено масло, и чакалъ знакътъ на борбата; нѣ нека бѫде увѣренъ, че дѣдо ни Смъшлю като му прѣпрѣчи единъ кракъ и той ще се намѣри на земята.

— Най-сѣтилъ дѣдо «Вакжъ» ни увѣрява, че на Н. С. се позволило да отиде по Европа, обаче прѣзъ Виенна. Запаятъ на ибрицитъ не се забравя!

— Любопитни се отправятъ до насъ и ни питатъ: що прави г. Николовъ една недѣля въ Н.-З.? (Б. на См. Спорѣдъ слухове и той страдалъ отъ кандидатска болѣсть та отишълъ да се лѣкува!)

— Съобщаватъ ни много не приятни слухове отъ Б-зъ за таможни Ок. началникъ, нѣ ние ще се въздържимъ колкото за сега и ще кажемъ, че баба се не нарича този, който знае да гони и да си отмъщава, нѣ този който умѣе да щади и да опрощава безъ да обѣщава.

— Отъ много места ни се оплаква бѣлото духовенство, че състоянието му станжало вече за нетърпение; пекъ-ааля ние му извѣствуваме, че състоянието му скоро ще се подобри, обаче когато и то подобри душевното състояние на пасътвото си.

— Много махмурли отъ дѣйствието на празници питатъ дали има още празници, защото отвикнали вече да работятъ. На такива Смъшлю имъ отговаря: нека попитатъ чървата си, и отъ тѣхъ ще получатъ най-истински отговоръ.

— Единъ Баронъ-Фонъ-кандинъ като останжалъ на понедѣлникъ, прозѣва се и си оплаква разносите, а още повече риторските си уста, които хващали ялама отъ говорение. (Б. на См. Нека земе малко сарж-сабуръ или синъ камъкъ да ги ионатрие и тутаки ще оздравятъ.)

— Отъ една Околия ни явяватъ че изборите за селските общини, не ставали по тяжесть на мозъка и главите, но по тяжесть на тѣлосложение; който надхвърлялъ 65oki, той се избиралъ за кметъ!

— Единъ любопитенъ ни задава следующия въпросъ: — Защо мнозина които си купуватъ мясо или цигари, та до като си го занесатъ до дома се погледватъ какво носятъ? (Б. на См. Защото хората се боятъ да го не грабне орела или нѣкое куче, понеже кучетата станаха по свободни и отъ самите граждани; а орела пакъ, той е пашапортли и отъ никого не се бои и кремиди троши.)

Изъ Княжеството.
Тайна кореспонденция на «Смъшлю»

София. *Бае Смъшлю!*

Когато ни чукне горниятъ, ний тогава поглѣднуваме долниятъ, казва една стара пословица. И нашата работа прилича съвсѣмъ на тази! Консерваторите като испадижъ отъ постовете си, види се това да имъ послужи за голѣмъ урокъ, защото криво-лѣво пакъ хванахъ да печелятъ благоволението на голѣмите ни, нѣ и на народътъ ни! Тъ въ бѣснуванието си не знаятъ що вършатъ, особено като се видѣхъ измамени въ изборите на общинските съвети. Този залъгъ тѣ мѫчи ще могатъ да го погълнатъ, а още повече да го смелятъ.

«Български Гласъ» и «la Bulgarie» тѣ се чудятъ какъ да исфилософствуватъ сполуката на либералците. Тъ се не срамуватъ да казватъ, че сполуката на либералците е зависала отъ благоволението на консерваторите, които се съгласили и гласували ужъ за противниците си. Видишъ ли майсторска логика, бае Смъшлю, видишъ ли консерваторско измайсторосване?! На всѣка несполука тѣ умѣятъ да ѹтурятъ и лука! Пуститъ левчета какви чудосии не правятъ!!!

Отъ тръгванието на Княза до сега струва се да владѣе мъртвата инициа по насъ, обаче едно купище се е задимило, което не обѣщава добро. То ще руки когато се завърне Князътъ, и на когото гашитъ се подкалятъ много ще се

върти на шутукъ да търси вода за да ги огаси! Консерваторите предвиждатъ това и сега се дивятъ и маятъ като какъ да скопосатъ работата, та дао да не запали на нѣкотъ отъ тѣхъ платнените гащи; и тъ га-чели всичката кавга ще бѫде за Насрадинъ-Ходжовътъ юрганъ! Га-чели консерваторите ще держатъ козелъ и ще надуватъ гайди безъ ручило и гайдуница безъ пискунъ!... Азъ не обичамъ да прѣдъвѣщавамъ такива далечни личби, нѣщо да се чини когато и мѣхътъ на гайдата имъ е вече пробитъ и въздухътъ си играе свободно изъ нея! Вчера имахъ случай да се срѣщамъ съ единъ тѣхенъ агентингъ (?) и спорѣдъ думките му разбрахъ, че тѣхъ ги е хваняла и рѣдката и гѣстата; гѣстата ги стѣга, а рѣдката ги гони. Сега за сега тѣхъ страдатъ отъ гѣстата, нѣщомъ се завърне Князътъ тѣхъ ще ги нагъне рѣдката, щото нѣма да найдатъ мѣсто гдѣ да се спрѣтъ въ Княжеството. Агентингъ (?) имъ крокодилски оплаква сѫбдата имъ, и въ истѣплението си не се посвѣни да каже че всичките имъ усилия ще останатъ безплодни. Така се канулкатъ, бае Смѣшлю, напитъ критически работи. Въ кафенетата се разискватъ най-жизненниятъ ни въпроси. Газинаджинъ сѫднесъ за днесъ най-прѣвидливите политики. Тѣхъ ни даватъ ума и дума какъ да постѣпиме, докъгда ни земятъ паричките!

Най-новото отъ тука е, че не-годуванието противъ Екзархията е въ най-голѣмий си огънь: защото да оставя Македония на патриаршеския произволъ. Прѣдеказвамъ ти, бае Смѣшлю, че ако би Екзархията да постѣпи така, както се чува, то тя ще изгуби много въ очитъ на народа. Нѣ пейсе дано Св. Георгий побѣди и този дяволъ, който се е вмѣжнѣлъ да искушава Св. ни Екзархия. Сбогомъ, че бѣзамъ да идѫ на празника на Фараоновите щеридации, между които сѫ поканени и нѣколко души консерватори. Ако не забравя ще ти пратя по телеграфа една плѣщка отъ курбана имъ. Сбогомъ.

Прѣмудростъ Смѣшлю.

Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: тѣзи дни нашето духовно началство ще се рѣши да земе нови мѣрки за словото Божие и за неговото распространение. То ще приготви единъ правилникъ, който нещо много да угоди на нѣкои си, нѣ на нѣкои си ще угоди защото ще намѣрятъ да покажатъ достойността си въ священното краснорѣчие или спорѣдъ дѣда Богорова Сладкодумство.

Правилникътъ ще гласи горѣ-долѣ така: всѣкій пастиръ ще е задълженъ да събира въ мѣсецътъ или въ три-тѣхъ мѣсeca овчерицъ на стадото и да ги поучава, като имъ тѣлкува най-необходимите вѣща за спасението на единъ християнинъ. И това овчарско събрание ще се нарича «духовно читалище», Всѣкій попъ, пропопъ, архимандритъ, диаконъ, които ежъ екурилъ ще сѫ длѣжни слѣдъ завръщанието си да тѣлкуватъ пѣкъ тѣ на стадото това, което сѫ чули и научили отъ пастирътъ си. Тѣ ще събиратъ стадото си всѣка недѣля отъ 1 до 3 слѣдъ пладнѣ въ една отъ църковните стани ище ги учатъ на катихизисъ. Отъ това задължение ще бѫдатъ исключени само чиновниците, учителите, учителките и всичките други които съ врѣме не сѫ учили Законъ Божий. Между другото правилникътъ ще гласи още и това: че ще се опрѣдѣли или назначи една духовна комисия, прѣдъкоято всѣкій, който иска да се уопи, трѣбва да прѣтъри и синъ и ако се найде достоенъ да му са даде отъ нея позовително за уопвание, ако ли не да иде да се научи, че тогава да става понѣ. Въ сѫщия правилникъ ще има и назначено колко трѣбва да се заплати на дѣда Владика за уопванието а не кой колко завѣрие да скуби.

Щомъ излѣзе този правилникъ дѣдо Ви Смѣшлю ще го разглѣда, и ако би да има нѣкакъвъ недостатокъ той ще годопѣли. Уррааа! да живѣе духовното ни началство, което ще земе тѣзи мѣрки, защото тогава селенитъ и проститъ когато идѫтъ да се исповѣдватъ или приставатъ нѣма вече да отговарятъ на тѣзи, които ги питатъ, че сѫ ходили да излѣжатъ попътъ! Урааа! дано по-скоро се осѫществи този идеаленъ правилникъ.

Двама захмурлии.

— Чу ли въ недѣля името си?

— А бѣ, менѣ ми е много чудно, че не можахъ да си го чуя.

— А бѣ и азъ слушахъ-слушахъ, нѣкой знае? и азъ си го не чухъ!

— Че бѣше ли си далъ и ти кандидатурата?

— Ааа? че камбурсузъ, дююнъ олурму? Ходихъ, литкахъ, сновахъ, харчихъ, обѣшавахъ, нѣ язжѣ ми за трудътъ!

— А бѣ, амчи азъ що ненаправихъ я? Може до 20 оки ракия и 100-200 оки вино да издадохъ да черпя селачитъ и пакъ сѣкашъ, че лисица пѣтъ ми е мишка.

— Еее! ами азъ колко издадохъ и пакъ пишо! Види се, че и селачитъ ни научихъ вече та ни клятъ шапки, пиятъ и винцето и ракийката, сѣмятъ ни се на умътъ, и пакъ си знайтъ тѣхната!

— А бѣ, азъ щѣхъ да сполучѫ, нѣ дяволъ да земе този подлецъ Манджаровъ ли го викатъ Панджаровъ ли, той ми развали работата! Нѣ хелбените и

азъ ще му подлѣя водата! И моята хрѣтка ще хване заякъ!

— А бѣ и менѣ ми развали работата такъвъ единъ дръглашъ Теличковъ ли го викатъ Желичковъ ли?

— Нейсе ела да си поотриемъ очитъ, че пакъ да идемъ да слушаме дано чуемъ имената си; друго-яче да се научи дѣдо Смѣшлю не можемъ се побра въ кожата си!

— Истина, бейай! хайде! той не е за пари! нѣ да се прѣкръстимъ, че тогава! (кръститъ се и излизатъ) (Б. на См. хилядо крестове сѫ вече за пари!)

Какъ се интригува.

Изъ Смѣшловата философия

I. Който иска да интригува, трѣбва да има уста по-голѣма отъ устата на единъ човѣкъ, трѣбва да знае да хуртува и да лукавициствува (?) повече отъ най-хитрите и най лукавите лисици. (Б. на См. Ами ако се хвани въ капанътъ, ще виршили на харманътъ?)

II. Който иска да интригува, трѣбва да знае да ураторствува и да поетствува повече отъ Дрмоестена и Хомира, трѣбва да знае дасе прѣноржи отъ бакъра за злато, трѣбва да да знае какъ истигли грѣшните народни пари да да пѣтъ ужъ да се учи адвокатство, а той да се лѣкува отъ заразителни венерически болести и слѣдъ 5-6 мѣсeca да се завѣрне и да се намѣсти въ хамамътъ, като чи не е ни лукъ яль, ни на лукъ мирисалъ. (Б. на См. Това е ажъл интригуване!)

III. Който иска да интригува, трѣбва да знае да сваля звѣздите отъ небето съ лѣжитъ си, трѣбва да укорява всичките, и най посль да стои като военецъ масло надъ водата. (Б. на См. Блазъ на такава душа!)

IV. Който иска да интригува, трѣбва да знае да се прѣструва по-вѣче отъ единъ свето горский развратенъ калугеринъ, че е патриотъ, че народенъ, че би се жъртувалъ цѣлъ за народа, че народътъ му е милъ, нѣ жобътъ му помилъ и пр... та съ това да добие влияние и да го вмѣтъ като свитецъ. (Б. на См. Ами ако се обръсне и шугата му се лѣсне?)

V. Който иска да интригува, трѣбва да носи очила, бастинъ, цилиндръ, съ фракъ, съ гантъ, съ пардесю и пр... и когато вирви да лапа пачи глави. (Б. на См. Ами ако лапни нѣкоя муха, която да го жегне та рѣдката чакъ да го стигне?)

РЕНИЕНЬЕ.

Издадено изъ Смѣшловата капицариј

Понеже размѣстюването на чиновниците е произвело голѣмо смущение въ интересите имъ;

Понеже на единъ нивитъ, ливадитъ и лозята имъ ще останатъ не разработени;

Понеже на други новитъ имъ ще спечелени съ народенъ потъ ще имъ запустятъ;

Понеже на трети хавата пъти да имъ помогне да си играятъ съ познатото щастие на населението;

Понеже на четвърти ще имъ прѣсъдне да експлоатиратъ народното богатство и народното невѣжество;

Понеже на пети, на шести и пр... ище имъ дотегие и ще искатъ да заплашатъ правителството съ оставките си, безъ да прѣметятъ че сърдитко Петко пръзна му торбочичка. Смѣшлю рѣ

шава и рѣши да се унищожи този приказъ, защото и неговата стойност и важност етруваше до изборитъ, кonto станикъ вече.

Въ Сливен слѣдъ изборитъ.
под. "Смѣшлю,"
припод. Секретаръ му.

Допискъ на „Смѣшлю“

Одренъ, на Гергьовденъ.

Дѣдо Смѣшлю!

Едно синьо-жълтооко, а не както се подписва чернооко, даскалче става два пъти какъ се провиква противъ тебе, а особено противъ редакторъти ти прѣзъ колонитъ на дѣдовата Манчева газета, която е станала органъ само на чужди страсти. Ние слѣдъ дѣлъ обеждание рѣшихме да посълѣдвате примѣръти на Хармалийци, които се незабавихъ да опровергаятъ клеветитъ хвърлени вървътъ ти. Даскалчето, което не знае да запише името си, и задъ гърбътъ на кое то се крие честнѣшнитъ (?) ни духовникъ и директорътъ на пансионитъ е една тварь, която досега е промънила може десетъ вѣри. Дали като искахме да го исключимъ по неспособността му, той отиде при Католицитетъ и щѣше да стане тамъ даскалъ, пътъ като прѣтеглили колко сѣмки има въ чутурата му, не го приели, и той съзъ плаче и сълзи на очи ни се моли та го прибрахме пакъ отъ милостъ къмъ бѣдното му семейство.

Дѣто пакъ се сили да напада г-нъ Голчева, може развитъ и образованъ, който е принесть толкова услуги на градътъ ни и на члените ни, той не прави друго освѣнъ да напада себе си; защото всичко до сега писано за духовникътъ ни и за вървежкътъ на работите ни, не е било писано безъ наше знание. Ние сме били първи, които открихме неговата мерзостъ, съ която ни е направилъ резултътъ прѣдъ Гърци, прѣдъ Турци, прѣдъ Арменци, прѣдъ Евреи и прѣдъ Цигани! Много пъти сме се оплакали на Св. Екзархия, че тя види се да не зима отъ молбите ни! Ние не сме съмѣмъ вече да се доближимъ до вратата на митрополията, която е осквернена, и който влѣзе вътре се счита вече за оскверненъ.

Дѣдо Смѣшлю! по негова интрига прѣдъ тукашното правителство ти се спрѣ да ни не посѣщавашъ, нѣ дали ще тя спрѣ и отъ да казвашъ истината и да поправяшъ пороцитетъ? (Б. на См. То нѣма да бѫде никога, защото цѣлътъ ти е такава!)

Относително за синьо-жълтоокото даскалче ние ще кажемъ само това, че по-добре е негово високо дѣлгоушие и негово празно гърмикуратуние да се очисти по-напредъ отъ гадинките, които лазятъ като овци по гърбътъ ти, че тогава да се впуша да расправя общинските ти роботи, отъ които хаберъ билъ нѣма! (Б. на См. Азъ ще го питамъ по ваканциите на кой свитецъ свѣщъ ще пали! Тогава ще му задълна едно кюфета да ходи да хвърля боклука, или да продава чесантъ лукъ!)

Слѣдъ тѣзи като опровергаваме всичко, че е писано вървътъ ти, а по-твърдяваме всичко, че е драснито до сега отъ градътъ ни, молимъ те, дѣдо Смѣшлю, да благоволишъ да дадешъ едно малко мястце въ колонитъ си на тази ни дописка, която да послужи за освѣтление на публичното мнѣніе.

Слѣдватъ 45 подписа съ... печать (Съ молба да ги обнародвате само така:)

Печатница на вѣстникъ, „Българско знаме“

(Б. на См. Ние обнародваме горната дописка съ благодарение за да видятъ читателите ни, че Смѣшлю чурукъ тахтая басласъ. Ние всѣкога сме се грижали да снабдяваме абонатите си съ точни новини; и безъ да сме имали съвършено разяснение върху нѣкой въпросъ, ние не сме му отстъпвали място въ листътъ си. Това може да послужи за примѣръ и на дѣдовата Манчева газета, която се е обирала на циганска вулгия и шона вътре гдѣ ще найде...)

Одрипеските лелези.

ПОЛИТИКА.

Колкото повече се наблюдаватъ политическиятъ феномени, толкова повече хваща човѣка трѣска! Развийте крайтъ на политиката и вие ще видите, че тя не е друго освѣнъ играло на човѣшките сѫбини! Всѣкай глѣда да те лѣже, да те мами и ако може да те вчепка въ примките си! Баба Виктория нещо може вече съ Егинетъ. Събитията въ Портъ-Саидъ отчайватъ благите и надѣждите. Тя искаше хемъ да кумува, хемъ да сватува, хемъ да младоженствува, нѣ е увѣрена вече че горчиво ще ѝ сѣдне тази Егинетска певѣста.

Австрия, Германия и Италия тѣ си правятъ комплименти за съюзничество, нѣ и тѣхъ вѣтъ ги носятъ; защото първата глѣда да подмѣта послѣдната, посълѣдната се маши да крие отровата си задъ гърбътъ на втората, а втората си мечтае да хване въ кащанътъ си и двѣтъ. Дѣдо Бисмаркъ по щѣли нощи не спи, само и само да крои и да рѣшава сѫбините на злочестите ужъ народи! Нему му се присънило, че коронясанието на Александра III-ий щѣло да му развали много кроежа; сѫщо сънувалъ, че и Франция стоѣла съ динамитъ срѣщу него. Стрѣнжътъ той извикалъ: ахъ! Русия! Русия! Тя да не сѫществува, азъ си зная работата!.. Ще истикамъ Австрия къмъ балканския полуостровъ, ще си прибержъ Нѣмците и ще основамъ едно велико германско царство! На Италия ще дамъ малко нѣщо да ѝ замажъ очите и тогава азъ ще станѫ азъ!

Отъ кабинетъ на Агата ници по-ново отъ дрънканието на желѣзините а отъ неспокойствието за Ливанския Валия и отъ болестта на безпаричието! Кредиторите искаатъ, народите ѝ пискатъ войски тѣ ѝ голи, боси, жъдни и гладни се стискатъ!.. Сиромашия до шия!

Гърция е приѣла много блѣска-во Български Князъ. Лошиятъ язиди казватъ, че въпросътъ за Македония се огладилъ за въ полза на Гърция. Смѣшлю не вѣрва такъвъ нѣщо, нѣако би да иска вѣрвайте че ще му стане много горѣщо и ще бѫде принуденъ да рита съ кални царвули! Такава е днешната политика!

ПРѢСНИ НОВИНИ.

(Подъ този насловъ отъ сега нататъкъ Смѣшлю ще обнародва всички по-важни новини що са случватъ изъ окръга, отъ части и отъ другадѣ.)

— Явяватъ ни, че за депутатъ отъ К. Агаческата колегия са избрали Г. Хитовъ; отъ Драмската г. Ив. Славейковъ; Котленската - Д-ръ Жечевъ; Айтоската - Бургаскиятъ мюхтия Зюхти Ефенди. Въ Айтоската колегия е имало трима кандидати; мюхтията съ 2,000 гласа г. Водинчаровъ съ 1,900 гласа и Д-ръ Жоржиевъ съ 501 глас.

— Миниатата ерѣда замина за К. Агачъ г. Ат. Лазаровъ който е назначенъ за тамошнъ окол. началникъ. Пристигналъ е тамъ сѫщо и Г. Платнаровъ околовийски съдникъ.

— Пристигналъ е въ града ни г. Чавдаровъ членъ замѣстникъ при окръжното ни сѫдилище намѣсто г. Бахчевановъ, който замина за Хаскюю.

ТЕЛЕГРАММИ.

Нова-Загора. — Тукъ кандидати за депутати бѣха повѣче отъ брѣмбаратъ на И-Румелия. Нѣкой си брѣмбарь Никъвъ бѣше си установилъ за нѣколко дни щаба въ градътъ ни, и съ армията си дѣйствоваше да се умажи съ депутатство, но са завърна печаленъ въ дирекцията си. (Б. на См. Зорланъ гюзелликъ олмазъ, кесимъ не стои насиломъ да искамъ да ставашъ депутатъ).

Нова-Загора. — Аманъ викнахме отъ брѣмбаратъ кандидати за депутати. Нѣкой си К-овъ около селата на Кортенъ съзли є проливалъ за бѣдното на съзление и се моляше да го поможатъ за депутатъ. (Б. на См. Жално и милио є гдѣто Ново-Загорци не го избраха, защото той щѣше да ги участватъ като себѣ си). Другъ Б-чевъ комисаря щѣль да намали кадаструтъ. Ш-евъ щѣль да имъ махне данъците и да урѣди правосѫдието. Ура! Да живѣятъ новите народолюбиви брѣмбари, които проливатъ съзли за бѣдното на съзление. Ура! Избрахме си новъ депутатъ.

Стара-Загора. — Партиятъ кипятъ! Всекой си е напусналъ работата и глѣда да интригува и да образува партии! Каждъ ще отидемъ и ние сме се събркали! (Б. на См. Къмъ бѣлитъ камъни!)

Сливенъ. — Шага Мага читалищните членове ще се събератъ на Спасовденъ и ще възнесатъ читалището отъ газиното до градината. (Б. на См. Ами какъ ще го нарами? Ето Гордиевъ възелъ!)

Бургасъ. — Нашитъ префектъ прави благодѣяніе на землѣдѣлческата ни касса. Далъ ѝ е 200 лири съ лихва по 10 %, а тя ги дава на земледѣлците по 8 % сир. 2 % печели кассата.

Айтосъ. — Нашитъ новоизбранъ депутатъ бургаскиятъ мюхтия Зюхти Ефенди хазаретлеръ тѣржествува за сполучата си, благодарение на пенчеколаклията и дружие. (Б. на См. Депутата Ви понеже неразбира български, нещо бѫде элъ да води съ себе си Д-ръ Г-невъ за прѣводчикъ и ибрикчий.)

Градецъ. — Които общини са нуждаатъ отъ образцовъ учителъ, нека са отнесатъ до нашиятъ. (Б. Р. Има и въ Айтосъ подобни екземпляри).

На Киръ Смѣшлю чантата тѣй е прѣпълена съ разнообразенъ материалъ, що не е възможно да се искаше, но съ Божа воля идущата недѣля той ще излѣзе пакъ двоенъ и ще вмѣжне много нѣщо, за да се чудятъ всички читатели и читачки, както казаваше единъ вѣрме Г. Шашковъ.

Отговорникъ - Издателъ Ив. Дочековъ,